

КОНВЕНЦИЯ ЗА БОРБА С ПОДКУПВАНЕТО НА ЧУЖДИ ДЛЪЖНОСТНИ ЛИЦА В МЕЖДУНАРОДНИТЕ ТЪРГОВСКИ СДЕЛКИ

Обн. ДВ. бр.61 от 6 Юли 1999г.

Преамбюл

ПРЕАМБЮЛ

Страните,

считайки, че подкупването е широко разпространено явление в международните търговски сделки, включително търговията и инвестициите, което предизвиква сериозна морална и политическа загриженост, подронва доброто управление и икономическото развитие и разстройва международните условия за конкуренция;

считайки, че всички страни споделят отговорността в борбата с подкупването в международните търговски сделки;

имайки предвид Ревизираната препоръка за борба с подкупването в международните търговски сделки, приета от Съвета на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) на 23 май 1997 г., С (97) 123/FINAL, която, между другото, призовава към ефективни мерки за възпиране, предотвратяване и борба с подкупването на чужди длъжностни лица във връзка с международните търговски сделки и по-конкретно към своевременно ефективно и координирано криминализиране на това подкупване в съответствие със съгласуваните общи елементи, предвидени в тази препоръка, и с принципите на юрисдикцията и другите основни правни принципи на всяка страна;

приветствайки другите нови тенденции, които водят до напредък в международното разбирателство и сътрудничество в борбата с подкупването на чужди длъжностни лица, включително действията на ООН, Световната банка, Международния валутен фонд, Световната търговска организация, Организацията на Американските държави, Съвета на Европа и Европейския съюз;

приветствайки усилията на предприятия, търговски организации и професионални съюзи, както и на други неправителствени организации в борбата с подкупването;

признавайки ролята на правителствата в предотвратяването на даването на подкупи от отделни лица и предприятия в международните търговски сделки;

признавайки, че постигането на напредък в тази област изисква усилия не само на национално ниво, но също така и многостранно сътрудничество, наблюдение и последващи мерки;

признавайки, че постигането на равностойност в мерките, които се предприемат от страните, е съществена задача и цел на конвенцията, което изисква конвенцията да бъде ратифицирана без нарушаване на тази равностойност;

се споразумяха за следното:

Подкупване на чужди длъжностни лица

Член 1

1. Всяка страна предприема необходимите мерки за обявяване за престъпление съгласно нейния закон на умишленото предлагане, обещаване или даване от някое лице на каквато и да е наследваща се парична или друга облага, направо или чрез посредник, на чуждо длъжностно лице, за това длъжностно лице или за трета страна, за да извърши или да не извърши действие във връзка с изпълнението на служебните му задължения с цел получаване или запазване на сделка или друга неполагаща се облага при извършването на международна търговска дейност.

2. Всяка страна предприема необходимите мерки за обявяване за престъпление на съучастието в извършването на подкупване на чуждо длъжностно лице, включително подбудителството и помагачеството, или разрешаването на даване на подкуп на чуждо длъжностно лице. Опитът и сговорът за даване на подкуп на чуждо длъжностно лице се считат за престъпления дотолкова, доколкото такива са опитът и сговорът за даване на подкуп на длъжностно лице на тази страна.

3. Престъпните деяния, определени в ал. 1 и 2, се наричат "подкупване на чуждо длъжностно лице".

4. За целите на тази конвенция:

а) "чуждо длъжностно лице" означава всяко лице, което заема законодателна, административна или съдебна длъжност в чужда страна, независимо от това дали е назначено или избрано; всяко лице, изпълняващо публични функции за чужда страна, включително за публична агенция или публично предприятие; и всеки служител или агент в публична международна организация;

б) "чужда страна" включва всички нива и подразделения на управление, от национално до местно;

в) "извършване или неизвършване на действие във връзка с изпълнението на служебни задължения" включва всяко използване на положението на длъжностното лице, независимо от това дали влиза или е извън разрешената компетентност на служителя.

Отговорност на юридическите лица

Член 2

Всяка страна предприема необходимите мерки съгласно нейните правни принципи за установяване на отговорност на юридическите лица в случай на подкупване на чуждо длъжностно лице.

Санкции

Член 3

1. Подкупването на чуждо длъжностно лице се наказва с ефективни, пропорционални и възпиращи наказания. Размерът на наказанията е съпоставим с този, предвиден за подкупване на длъжностно лице на съответната страна и, когато се отнася до физически лица, включва лишаване от свобода, достатъчно да позволи

ефективна взаимна правна помощ и екстрадиция.

2. В случай че съгласно правната система на една страна наказателната отговорност е неприложима за юридически лица, тази страна гарантира, че за юридическите лица ще бъдат приложени ефективни, пропорционални и възпиращи ненаказателни санкции, включително парични санкции, за подкупване на чужди длъжностни лица.

3. Всяка страна предприема необходимите мерки, за да гарантира изземването и конфискацията на подкупа и облагите, получени от подкупването на чуждо длъжностно лице, или на собственост, чиято стойност съответства на тази на облагите, или прилагането на парични санкции с подобен ефект.

4. Всяка страна разглежда налагането на допълнителни граждански или административни санкции на лице, което подлежи на санкции за подкупване на чужди длъжностни лица.

Юрисдикция

Член 4

1. Всяка страна предприема необходимите мерки, за да установи своята юрисдикция по отношение на подкупването на чуждо длъжностно лице, когато престъплението е извършено изцяло или частично на нейна територия.

2. Всяка страна, която има юрисдикция за наказателно преследване на нейни граждани за престъпления, извършени в чужбина, предприема необходимите мерки, за да установи своята юрисдикция и по отношение на подкупването на чуждо длъжностно лице съгласно същите принципи.

3. Когато повече от една страна има юрисдикция върху предполагаемо престъпление, описано в тази конвенция, заинтересуваните страни се консултират помежду си по искане на една от тях с цел определяне на най-подходящата юрисдикция за наказателно преследване.

4. Всяка страна прави преглед на това, доколко нейната действаща база за юрисдикция е ефективна в борбата срещу подкупването на чужди длъжностни лица и, ако тя не е ефективна, предприема необходимите мерки.

Прилагане

Член 5

Разследването и наказателното преследване на подкупването на чужди длъжностни лица се извършват съгласно приложимите правила и принципи на всяка страна. Те не се влияят от националните икономически интереси, възможното въздействие върху отношенията с друга държава или идентичността на въвлечените физически или юридически лица.

Правила за давността

Член 6

Правилата за давност, които се прилагат за подкупване на чуждо длъжностно лице, предвиждат достатъчен период от време за разследване и наказателно преследване на това престъпление.

Изпиране на пари

Член 7

Всяка страна, която е определила подкупването на свое длъжностно лице за първоначално престъпление за целите на прилагането на нейното законодателство относно изпирането на пари, прави това при същите условия за подкупването на чуждо длъжностно лице без оглед на мястото, където е извършено подкупването.

Счетоводна отчетност

Член 8

1. За водене на ефективна борба с подкупването на чуждите длъжностни лица всяка страна предприема необходимите мерки в рамките на своите собствени закони и подзаконови актове, отнасящи се до воденето на счетоводни книги и записи, обявяването на финансови отчети, и счетоводните и контролни стандарти, за забрана на откриването на сметки извънсчетоводните книги, сключването на извънотчетни или недостатъчно идентифицирани сделки, вписването на несъществуващи разходи, вписването на задължения с неточно определяне на техния предмет, както и използването на фалшиви документи, извършвани от предприятия, за които се прилагат тези закони и подзаконови актове, с цел подкупване на чужди длъжностни лица или прикриване на такива подкупи.

2. Всяка страна предвижда ефективни, пропорционални и възпиращи граждански, административни или наказателни санкции за такива пропуски и фалшификации по отношение на счетоводните книги, записи, сметки и финансови отчети на тези предприятия.

Взаимна правна помощ

Член 9

1. Всяка страна предоставя, доколкото позволяват нейните закони и съответните международни договори, бърза и ефективна правна помощ на другите страни за целите на наказателното разследване и производство, започнато от една страна, за престъпления, попадащи в обхвата на тази конвенция, и за целите на ненаказателното производство в обхвата на тази конвенция, започнато от една страна срещу юридическо лице. Замолената страна уведомява незабавно молещата страна за всяка допълнителна информация или документи, които е необходимо да представи в подкрепа на молбата за правна помощ и когато бъде запитана за състоянието и предприетите действия по молбата за правна помощ.

2. Когато една страна поставя като условие за взаимна правна помощ съществуването на двойна наказуемост, се счита, че двойна наказуемост съществува, ако престъплението, за което помощта се иска, е в обхвата на тази конвенция.

3. Страна не може да откаже предоставяне на правна помощ по наказателни въпроси в обхвата на тази конвенция на основание на банкова тайна.

Екстрадиция

Член 10

1. Подкупът на чуждо длъжностно лице се счита за престъпление, даващо основание за екстрадиция съгласно законите на страните и договорите за

екстрадиция между тях.

2. Ако една страна, която поставя като условие за екстрадиция съществуването на договор за екстрадиция, получи молба за екстрадиция от друга страна, с която тя няма такъв договор, тя може да счита тази конвенция за правна основа за екстрадиция по отношение на подкупването на чуждо длъжностно лице.

3. Всяка страна предприема необходимите мерки, за да гарантира, че тя може или да екстрадира свои граждани, или наказателно да преследва свои граждани за подкупване на чуждо длъжностно лице. Страна, която отказва молба за екстрадиция на лице за подкупване на чуждо длъжностно лице единствено на основание, че това лице е неин гражданин, предава случая на своите компетентни власти с цел наказателно преследване.

4. Екстрадицията за подкупване на чуждо длъжностно лице се извършва при условията, предвидени в националното законодателство и приложимите договори и споразумения на всяка страна. Когато една страна поставя като условие за екстрадиция съществуването на двойна наказуемост, това условие се счита за изпълнено, ако престъплението, за което се иска екстрадиция, е в обхвата на чл. 1 на тази конвенция.

Органи

Член 11

За целите на консултациите, предвидени в чл. 4, ал. 3, взаимната правна помощ, предвидена в чл. 9, и екстрадицията, предвидена в чл. 10, всяка страна уведомява Генералния секретар на ОИСР за органа или органите, които отговарят за изпращането и получаването на молби и служат за връзка по тези въпроси за съответната страна, без да се засягат други договорености между страните.

Наблюдение и последващи мерки

Член 12

Страните сътрудничат в изпълнението на програма за системно наблюдение и насърчават пълното прилагане на тази конвенция. Освен ако с консенсус на страните не е взето друго решение, това става в рамките на Работната група на ОИСР по въпросите на подкупването в международните търговски сделки и съгласно нейния мандат или в рамките на мандата на който и да е приемник на нейните функции, а разходите за програмата се поемат от страните в съответствие с правилата на този орган.

Подписване и присъединяване

Член 13

1. До влизането ѝ в сила тази конвенция е открита за подписване от страните-членки на ОИСР, и от страните, които не са членки, но които са поканени да бъдат пълноправни участници в нейната Работна група по въпросите на подкупването в международните търговски сделки.

2. След влизането на тази конвенция в сила тя ще бъде открита за присъединяване на всяка неподписала я страна, която е член на ОИСР или е станала пълноправен участник в Работната група на ОИСР по въпросите на

подкупването в международните търговски сделки или който и да е приемник на нейните функции. За всяка неподписала я страна конвенцията ще влезе в сила на шестдесетия ден след датата на депозиране на документа за присъединяване.

Ратификация и депозитар

Член 14

1. Тази конвенция подлежи на приемане; одобрение и ратификация от страните, които са я подписали, съгласно тяхното законодателство.

2. Документите за приемане, одобрение, ратификация или присъединяване се депозират при Генералния секретар на ОИСР, който е депозитар на тази конвенция.

Влизане в сила

Член 15

1. Тази конвенция влиза в сила на 60-ия ден след датата, на която пет от страните, притежаващи десетте най-големи износни дяла съгласно приложения документ и които сами представляват най-малко шестдесет процента от общия износ на тези десет страни, депозират техните документи за приемане, одобрение или ратификация. За всяка подписала конвенцията страна, която депозира нейния документ след тази дата на влизане в сила на конвенцията, тя влиза в сила на 60-ия ден след депозирането на този документ.

2. Ако след 31 декември 1998 г. конвенцията не е влязла в сила съгласно ал. 1, всяка подписала я страна, депозирала нейния документ за приемане, одобрение или ратификация, може да декларира писмено пред депозитаря своята готовност да приеме влизането на конвенцията в сила съгласно тази ал. 2. Конвенцията влиза в сила за тази страна на 60-ия ден след депозирането на такава декларация от най-малко две подписали конвенцията страни. За всяка подписала страна, която депозира такава декларация след това влизане в сила, конвенцията влиза в сила на 60-ия ден след датата на депозирането.

Изменения

Член 16

Всяка страна може да предложи изменения на тази конвенция. Предложеното изменение се предава на депозитаря, който уведомява за него другите страни най-малко 60 дни преди свикването на среща на страните за разглеждане на предложеното изменение. Изменение, прието с консенсус на страните или по друг начин, който страните могат да определят с консенсус, влиза в сила 60 дни след депозирането на документ за ратификация, приемане или одобрение от всички страни или при други условия, които могат да бъдат определени от страните по време на приемането на изменението.

Оттегляне от конвенцията

Член 17

Страна може да се оттегли от тази конвенция чрез писмено уведомление до депозитаря. Това оттегляне влиза в сила една година след датата на получаване на уведомлението. След оттеглянето сътрудничеството между страните и оттеглителата

се държава продължава по всички молби за помощ и екстрадиция, направени преди влизането в сила на оттеглянето.

Съставена в Париж на седемнадесети декември хиляда деветстотин деветдесет и седма година на френски и английски език, като и двата текста имат еднаква сила.

ПРИЛОЖЕНИЕ
DAFFE/IME/BR(97)18/FINAL
Статистика за износа на ОИСП

Износ на ОИСП (1990- 1996 г.)

	млн.щ. долари	процент от общия за ОИСП	процент на най- големите 10
Съединени щати	287118	15,9	19,7
Германия	254746	14,1	17,5
Япония	212665	11,8	14,6
Франция	138471	7,7	9,5
Велико- британия	121258	6,7	8,3
Италия	112449	6,2	7,7
Канада	91215	5,1	6,3
Корея(1)	81364	4,5	5,6
Нидерландия	81264	4,5	5,6
Белгия - Люксембург	78598	4,4	5,4
Общо първите 10	1459148	81,0	100
Испания	42469	2,4	
Швейцария	40395	2,2	
Швеция	36710	2,0	
Мексико	34233	1,9	
Австралия	27194	1,5	
Дания	24145	1,3	
Австрия*	22432	1,2	
Норвегия	21666	1,2	
Ирландия	19217	1,1	
Финландия	17296	1,0	
Полша(1)**	12625	0,7	
Португалия	10801	0,6	
Турция*	8027	0,4	
Унгария**	6795	0,4	
Нова Зеландия	6663	0,4	
Чешка Република***	6263	0,3	
Гърция*	4606	0,3	
Исландия	949	0,1	

* 1990-1995 г.; ** 1991 - 1996 г.; *** 1993-1996 г.

Източник: ОИСР, (1) МВФ

Относно Белгия и Люксембург: наличната търговска статистика за Белгия и Люксембург е само обща за двете страни. За целите на чл. 15, ал. 2 на конвенцията, ако една от двете страни депозира нейните документи за приемане, одобрение или ратификация или ако и двете депозират техните документи за приемане, одобрение или ратификация, ще се счита, че една от страните, които имат десетте най-големи износни дяла, е депозирала нейните документи и общият износ на двете страни ще се изчисли за достигане на 60 процента от общия износ на тези десет страни, както се изисква за влизане на конвенцията в сила.

КОМЕНТАРИ ПО КОНВЕНЦИЯТА ЗА БОРБА С ПОДКУПВАНЕТО НА
ЧУЖДЕСТРАННИ ДЛЪЖНОСТНИ ЛИЦА В МЕЖДУНАРОДНИТЕ БИЗНЕС СДЕЛКИ

Приета от конференцията по преговорите на 21 ноември 1997

Общо:

1. Тази конвенция се занимава с това, което, в законодателството на някои страни, се нарича "активна корупция" или "активен подкуп", което означава нарушение, извършено от лице, което обещава или дава подкуп, като противоположност на "пасивния подкуп", за престъпление, извършено от длъжностно лице, което получава подкупа. В Конвенцията не се използва понятието "активен подкуп", просто за да се избегне погрешното тълкуване от не-технически запознат читател, което означава, че подкупващия е предприел инициативата, и получателят е пасивна жертва. В действителност в редица случаи, върху получателят ще бъде упражнен натиск от страна на подкупващия и в този смисъл той ще бъде по-активен.

2. Тази конвенция има за цел да се осигури еквивалентност между мерките, предприемани от страните за санкциониране на подкупването на чужди длъжностни лица, без да се изисква уеднаквяване или промени в основните принципи на правната система на една страна.

Член 1. В нарушение при подкупването на чужди длъжностни лица:

Относно параграф 1:

3. Член 1 визира стандартът, който да бъде изпълнен от страните, но не изисква от същите да използват конкретните условия при определянето на престъпление по своето вътрешно законодателство. Дадена страна може да използва различни подходи, за да изпълни своите задължения, при условие, че осъждането на лице за престъпление не изисква доказателство за елементите, извън тези, които ще се изискват за да се докаже, ако престъплението е било определено като такова по този параграф. Например, статут за забрана на подкуп на агенти, което обикновено не се спира конкретно на подкуп на чуждестранно длъжностно лице, както и статута специално ограничен до този случай,

може и двете да се съобразят с този член. По подобен начин, статут, който определя престъплението по отношение на плащанията, за да предизвика нарушаване на задължение на длъжностното лице" може да отговаря на стандартите при условие, че се разбира, че всеки държавен служител има задължение за упражняване на съдебно решение или безпристрастна преценка и това е едно "автономно "определение, при което не се изисква доказване на законите на страната, на конкретно длъжностното лице.

4. Това е престъпление по смисъла на параграф 1 към подкуп, за да придобиване или запазване на бизнес или други неправомерно преимущество, независимо от това дали въпросното дружество е на най-квалифицираните кандидати при тръжна оферта, или е друго дружество, на което може по правилен начин да бъде възложена обществена поръчка.

5. "Друго неправомерно предимство" се отнася до нещо, на което съответното дружество няма ясно право, например, разрешението за експлоатация на фабрика, която не отговаря на законовите изисквания.

6. Действието, посочено в параграф 1, е престъпление, независимо дали е направено предложение или обещание или е дадено парично или друго преимущество от името на такова лице или от името на друго физическо или юридическо лице.

7. Това също е престъпление, независимо от това, че наред с другото, стойността на предимството, неговите резултати, възприятията на местните обичай, на толерантност на тези плащания от местните власти, или предполагаемата необходимост от плащане, за придобиване или запазване на бизнес или друго неправомерно предимство.

8. Не е престъпление, въпреки това, ако предимството е разрешено или се изисква съгласно писмен закон или подзаконов акт на страната чуждестранното длъжностно лице, включително съдебната практика.

9. Плащанията за малко „улеснение” не съставляват заплащане за да се „придобие или запази бизнес или друго неправомерно предимство” по смисъла на параграф 1 и, съответно с това същите не са престъпление. Такива плащания, които в някои страни, са извършени за скланяне на публични длъжностни лица да изпълняват своите функции, като например издаване на лицензи или разрешителни, като цяло са незаконни във въпросната чужда държава. Други страни могат и трябва да разглеждат този корозивен

феномен с такива средства, като подкрепа за програми за добро управление. Въпреки това, криминализирането от други държави не изглежда като практическо или допълнително ефективно действие.

10. В правната система на някои страни, обещана или предоставена облага на лице, очакването за това същото да стане чуждестранно длъжностно лице, попада в обхвата на престъпленията, описани в член 1, параграф 1 или 2. В рамките на правната система на много страни, това се разглежда като техническо разграничаване от престъпленията, обхванати от настоящата конвенция. Въпреки това, като цяло се споделя загрижеността и намерението за справяне с това явление чрез по-нататъшна работа.

Относно параграф 2:

11. Престъпленията, посочени в параграф 2, да се разбират по отношение на обичаното им съдържание в националните правни системи. Поради това, ако изпълномощаването, подбуждането, или на някое от посочените актове, които не водят до по-нататъшни действия, са сами по себе си е наказуеми съгласно правната система на страната, не биха се третирали като наказуеми по отношение на подкупване на чуждестранно длъжностно лице.

Относно параграф 4:

12. "Публичната функция" включва всяка дейност от обществен интерес, делегирана от чужда държава, като например изпълнението на задача, делегирани от нея във връзка с обществена поръчка.

13. "Държавна агенция" е лице, учредено съгласно публичното право за изпълнение на конкретни задачи в интерес на обществото.

14. "Публично предприятие" е всяко предприятие, независимо от неговата правна форма, върху което правителство или правителства, могат пряко или косвено да упражняват влияние и контрол. Счита се че това е така, между другото, когато правителството или правителствата притежават мажоритарния дял от записания капитал на предприятието, контролират мнозинството от гласовете, свързани с акции, емитирани от предприятието или могат да назначават мнозинството от членовете на административния съвет или

управителния орган или надзорния съвет на предприятието.

15. Служител на публично предприятие, се счита за извършващ публична функция, освен ако предприятието работи на нормалната търговска база на съответния пазар, т.е. на база, която е в значителна степен еквивалентна на тази на частната инициатива, без преференциални субсидии или други привилегии .

16. При особени обстоятелства, публичен орган може в действителност да бъде държан от лица (например, политическа партия служители в единен държавите, страни), които не са официално определени като държавни служители.

Такива лица, чрез своето *де факто* изпълнение на обществена функция, може, съгласно правните принципи на някои страни, да се считат за чуждестранни длъжностни лица.

17. "Публична международна организация" означава всяка международна организация, образувана от държави, правителства, или други международни организации, независимо от формата на организация и обхвата на компетентност, включително, например, за регионална икономическа интеграция, като например на Европейските общности.

18. "Чужда страна" не се ограничава до държави, но включва всички организирани чуждестранни области или субекти, като автономна територия или отделна митническа територия.

19. Един случай на подкуп, който е обсъден в рамките на определението в параграф „4.с” е, когато изпълнителен директор на фирма дава подкуп на висш правителствен служител, за да може чрез използване на служебното му положение – чрез действие извън рамките на неговата компетентност - да спомогне за официално възлагане на договор по обществена поръчка на такава фирма.

Член 2. Отговорност на юридически лица:

20. В случай, че съгласно правната система на дадена страна, наказателната отговорност не е приложима за юридическите лица, от тази страна не се изисква да се създаде такава наказателна отговорност.

Член 3. Санкции:

Относно параграф 3:

21. "Постъпленията" от подкуп са печалби или други облаги, придобити от подкуп от транзакция или друга неправомерно получена или задържана облага чрез подкуп.

22. Терминът "конфискация" включва отнемане, когато това е приложимо и е постоянно отнемане на имущество чрез решение на съда или друг компетентен орган. Този параграф не засяга правата на жертвите.

23. Параграф 3 не изключва създаването на съответните граници по отношение на паричните санкции.

Относно параграф 4:

24. Сред граждански или административни санкции, различни от не наказателни глоби, които могат да бъдат наложени на юридически лица за акт на подкуп на чуждо длъжностно лице са: изключване от правото на обществени ползи или помощи; временна или постоянна забрана за участие в обществени възлагане на обществени поръчки или за извършване на други търговски дейности; поставяне под съдебен надзор и съдебна заповед за ликвидация.

Член 4. Компетенция (юрисдикция):

Относно параграф 1:

25. Териториалната основа за компетентността трябва да се тълкува разширително, така че да не се изисква обширна физическата връзка с акта на подкупа.

Относно параграф 2:

26. Юрисдикцията на националност трябва да бъде установена съгласно общите принципи и условия в правната система на всяка страна. Тези принципи се занимават с такива въпроси като двойна наказуемост. Въпреки това, изискването за двойна наказуемост следва да се счита за изпълнено, ако актът е незаконен, когато е възникнал, дори и под различен наказателен статут. За страните, в които се прилага юрисдикция на гражданство само на определени видове престъпления, позоваването на "принципи" включва принципи, на които се основава такъв избор.

Член 5. Изпълнение:

27. Член 5 зачита фундаменталното естество на националните режими на свобода на действие на прокуратурата. Той също така признава, че, за да се защити независимостта на прокуратурата, това право на преценка трябва да се упражнява въз основа на професионални мотиви и не трябва да бъде предмет на неправомерно влияние от проблемите на един политически характер. Член 5 се допълва от точка 6 от приложението към Ревизираната препоръка на ОИСР от 1997 за борба с корупцията в международните търговски сделки, С (97) 123/FINAL (наричано по-долу "Препоръка на ОИСР от 1997"), която препоръчва, *наред с другото*, оплакванията за подкуп на чужди длъжностни лица трябва да бъдат сериозно проучени от компетентните органи и следва да бъдат предоставени съответни ресурси от националните правителства, за да се позволи ефективно наказателното преследване на такива подкупи. Страните ще приемат настоящата препоръка, включително уреждането на наблюдение и проследяване.

Член 7. Пране на пари:

28. В член 7, "подкупи на собствен държавен служител" е представено в широк смисъл, така че подкупването на чуждестранно длъжностно лице трябва да се въведе в законодателството като първоначално престъпление за пране на пари при същите условия, при които дадена страна е направила активен или пасивен подкуп на своя държавен служител такова престъпление. Когато едната страна е само пасивен подкуп на собствен публичен служител при такова престъпление. Когато дадена страна е направила само пасивен подкуп на свои публични служители, предполагаемо престъпление с цел пране на пари, този член изисква прането при плащане на подкуп да е предмет на законодателството за пране на пари.

Член 8. Осчетоводяване:

29. Член 8 е свързан с Раздел V на Препоръката на ОИСР - 1997, която са приели всички страни и която е предмет на последващи действия в на Работната група на ОИСР по въпросите свързани с корупция при международните търговски сделки. Този параграф съдържа серия от препоръки относно счетоводните изисквания, независим външния одит

и вътрешно-фирмения контрол, прилагането на който ще бъде важно за цялостната ефективност на борбата срещу подкупите в международния бизнес. Въпреки това, една непосредствена последица от прилагането на тази конвенция от страните ще бъде, че предприятията, които са необходими за издаване на финансовите отчети оповестявайки своите материални условни задължения, ще трябва да се вземат предвид пълния потенциал на задълженията по тази Конвенция, по-специално членове 3 и 8, както и други загуби, които биха могли да произтичат

от обвиненията към дружеството или посредника за подкуп. Това също е от значение за изпълнение на професионалните задължения на одиторите по отношение на индикациите за подкуп на чуждестранни длъжностни лица. Освен това, счетоводните престъпленията, посочени в член 8 обикновено се появяват при страната на произход на дружеството, когато подкупът като престъпление може да е бил извършен в друга държава, и това може да запълни празнотата в ефективния обхват на Конвенцията.

Член 9. Взаимна правна помощ:

30. Страните ще приемат също така, чрез параграф 8 от договорените общи елементи, приложени към препоръката на ОИСР от 1997, за да проучат и да се предприемат средства за подобряване на ефективността на правната взаимопомощ.

Относно параграф 1:

31. В рамките на параграф 1 от член 9, страните трябва, при поискване, да улесняват или поощряват присъствието или наличието на лица, включително задържани такива, които са съгласни да подпомогнат разследванията или да участват в производството. Страни, които желаят използват този механизъм, трябва също така да предприемат мерки, за да могат, като искаща страна, да задържат прехвърлено арестувано лице и да го върнат без непременно да има процес по екстрадиция.

Относно параграф 2:

32. Параграф 2 разглежда въпроса за идентичността на нормите на концепцията за двойна наказуемост. При страните със статут, при различни разновидности на забрана на подкуп

на агенти по принцип и закон, трябва да има специална насоченост по отношение на подкупа на чуждестранни длъжностни лица, където да има пълно сътрудничество по отношение на случаите, където фактите попадат в приложното поле на престъпленията описани в тази конвенция.

Член 10. Екстрадиция

Относно параграф 2:

33. Всяка страна може да разглежда тази конвенция като правно основание за екстрадиция, ако за един или повече категории от случаи, попадащи в рамките на тази конвенция се изисква споразумение за екстрадиция. Например, дадена страна може да приеме за основа за екстрадирането на свои граждани, ако се изисква договор за екстрадиция за тази категория, но не изисква такъв за екстрадирането на чуждестранни граждани.

Член 12. Наблюдение и последващи действия:

34. Настоящият мандат на Работната група на ОИСР по въпросите на корупцията, които са от значение за мониторинга и последващия контрол, са посочени в раздел VIII от Препоръката на ОИСР от 1997г.

Те предвиждат:

(I) получаване на уведомления и друга информация, предоставена му от държавите [които участват];

(II) редовни прегледи на мерките, предприемани от държавите [които участват], за изпълнение на Препоръката, както е най-подходящо според случая, за подпомагането им по нейното прилагане; тези прегледи ще се основават на следните взаимно допълващи се системи:

- Система за само-оценка, където отговорите на държавите [които участват], въз основа на въпросник, ще осигурят основа за оценка на изпълнението на Препоръката;

- Система за взаимна оценка, ако всяка [участваща] държава ще се разглежда от Работната група по подкупите, въз основа на доклад, който ще даде обективна оценка на напредъка на [участващата] държава, в изпълнение на Препоръката.

III) разглеждане на специфични въпроси, свързани с подкупите при международните търговски сделки;

...

V) осигуряване на регулярна информация за обществеността по своята работа и дейности и относно изпълнението на Препоръката.

35. Разходите за мониторинг и последващите действия, за членовете на ОИСР, ще се обработват чрез нормалният процес на бюджетиране на ОИСР. За тези които не са членове на ОИСР, текущите правила създават еквивалентна система за споделяне на разходите, което е описано в резолюцията на Съвета относно таксите за редовно наблюдение на държави не-членки пълноправни участници в Помощните органи на ОИСР, С (96) 223/FINAL.

36. Последващите действия по всички аспекти на Конвенцията, по които няма следване на Препоръката на ОИСР от 1997 или друг инструмент приет от всички участници в Работната група на ОИСР по въпросите на корупцията, ще се извършват от страните по конвенцията и, съответно според случая, участниците страна в друг, съответстващ инструмент.

Член 13. Подписване и присъединяване:

37. Конвенцията ще бъде отворена за не-членове, които стават пълноправни участници в Работната група на ОИСР по въпросите, свързани с корупцията при международните търговски сделки. Съответно с това, изискването за пълно участие в работната група, което следва от връзката на Конвенцията с други аспекти на борбата срещу корупцията в международния бизнес, не трябва да се разглежда като пречка от страна на държавите, които желаят да участват в тази борба. Съветът на ОИСР е отправил призив към не-членовете да се придържат към Препоръката на ОИСР от 1997 и да участват във всякакво институционално последващо действие или механизъм за изпълнение, т.е., в работната група. Текущите процедури по отношение на пълноценното участие от не-членовете на работната група могат да бъдат намерени и в резолюцията на Съвета за участие на икономически не-членки относно пълното участие на не-членове в Работната група може да се намерят в Резолюцията на Съвета относно участието на икономически на държави, които

не са членки, в работата на Заместващите органи на Организацията C(96)64/REV1/FINAL. В допълнение към приемането на Ревизираната препоръка на Съвета относно борбата с корупцията, даден пълноценен участник също така приема Препоръката за данъчно приспадане на подкупи на чужди длъжностни лица, приета на 11-ти април 1996 г. C (96) 27/FINAL.

**Препоръка на Съвета за по-нататъшна борба с подкупването на чужди длъжностни
лица в международните търговски сделки**

Приета от Съвета на 26-ти ноември, 2009 год.

СЪВЕТЪТ,

Вземайки под внимание членове 3, 5а) и 5 б) от Конвенцията за Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) от 14-ти декември 1960 г.;

Вземайки под внимание Конвенцията за борба с подкупването на чуждестранни служители в международните търговски сделки от 21-ви ноември 1997 г. (наричана "Антикорупционна конвенция на ОИСР");

Вземайки под внимание Ревизираната препоръка на Съвета по въпросите свързани с корупцията при международните търговски сделки от 23-ти май 1997 г. [С (97) 123/FINAL] (наричана "от 1997 г. Ревизираната препоръка"), като следване на настоящата препоръка;

Вземайки под внимание препоръката на Съвета за данъчните мерки за по-нататъшна борба с подкупване на чуждестранни служители при международните търговски сделки от 25-ти май 2009 г. [С (2009) 64], Препоръката на Съвета за подкупване и официално подкрепяните експортни кредити от 14-ти декември 2006 г. [С (2006) 163], Препоръката на Комисията за подпомагане на развитието при анти-корупционните предложения за оказване на двустранна помощ от 7 май 1996 година [DCD / КПП (96) 11/FINAL] и Насоките на ОИСР за многонационалните предприятия на 27.06.2000 [С (2000) 96/ОТНОСНОВ1];

Като се има предвид напредъка, постигнат в изпълнението на Анти-корупционната конвенция на ОИСР и Ревизирана препоръка от 1997 г.и потвърждавайки непрестанната важност от продължаване Анти-корупционната конвенция на ОИСР и Коментарите към Конвенцията;

Като се има предвид, че подкупването на чуждестранни длъжностни лица е широко разпространено явление при международните търговски сделки, включително търговията и инвестициите, повишаване на сериозни морални и политически проблеми, подкопава доброто управление и устойчивото икономическо развитие, както и нарушаване на

международните условия на конкуренция;

Като се има предвид, че всички страни споделят отговорността в борбата с подкупването на чужди длъжностни лица при международните търговски сделки;

Преповтаряйки важността на енергичното и всеобхватно изпълнение на Анти-корупционната конвенция на ОИСР, по-специално по отношение на изпълнението, както е пре-потвърдено в Декларация на съвместен ангажимент за борба срещу чуждестранните подкупи, приета от министрите на страните по Конвенцията на ОИСР за борба с корупцията от 21-ви ноември 2007 г., Декларацията за политиката по въпросите на корупцията при международните търговски сделки, приета от Работната група по въпросите с корупцията на 19-ти юни 2009 г., и Заключенията, приети от Съвета на ОИСР на среща на министерско равнище на 25-ти юни 2009 г. [C / MIN (2009) 5/FINAL];

Като се признае и в потвърждение на това, че Анти-корупционната конвенция на ОИСР и Конвенцията на ООН срещу корупцията (UNCAC) са взаимно подкрепящи и допълващи се, и че ратифицирането и прилагането на UNCAC подкрепя цялостния подход в борбата с подкупването на чужди длъжностни лица в международните търговски сделки;

Приветствайки други развития, които бележат по-нататъшен напредък в международното разбирателство и сътрудничество по отношение на подкупите в международните търговски сделки, както и дейности на Съвета на Европа, Европейския съюз и Организацията на американските държави;

Приветствайки усилията на фирми, бизнес организации и синдикати, както и други неправителствени организации за борба с подкупите;

Признавайки, че постигането на напредък в тази област изисква усилия не само на национално ниво, но и многостранно сътрудничество, както и стриктно наблюдение и последващи мерки;

Общо

I. ОТБЕЛЯЗВА, че въпросната препоръка за по-нататъшна борба с подкупването на чуждестранни длъжностни лица в международните търговски сделки, се прилагат в държавите - членки на ОИСР и други държави, които са страни по Конвенцията на ОИСР

за борба с подкупите (наричани "държавите-страни").

II. ПРЕПОРЪЧВА държавите-членки да продължават да предприемат ефективни мерки за възпиране, предотвратяване и борба с подкупването на чуждестранни длъжностни лица във връзка с международните търговски сделки.

III. Препоръчва всяка държава-членка да предприема конкретни и значими стъпки, в съответствие с нейните юрисдикционни и други основни правни принципи, да разглежда или да продължи да проучва следните области:

i) инициативи за повишаване на информираността в публичния и частния сектор, с цел предотвратяване и разкриване на чуждестранна корупция;

ii) наказателните закони и тяхното прилагане, в съответствие с Конвенцията на ОИСР за борба с подкупите, както и раздели IV, V, VI и VII, и на Насоката за добра практика по изпълнение на конкретните разпоредби на Конвенцията за борба с подкупването на чуждестранни длъжностни лица при международните търговски сделки, така както е посочено в приложение I към настоящата Препоръка;

iii) данъчните закони, разпоредби и практика, за да се елиминира каквато и да е косвена подкрепа на чуждестранния подкуп, в съответствие с Препоръката на Съвета 2009 за данъчни мерки за по-нататъшна борба с подкупването на чуждестранни длъжностни лица в международните търговски сделки, и раздел VIII на тази препоръка;

iv) разпоредбите и мерките, гарантиращи докладването/съобщаването за чуждестранен подкуп, в съответствие с раздел IX на тази Препоръка;

v) дружественото и бизнес счетоводството, външния одит, както и програмите и изискванията за вътрешен контрол, етика и съответствие, съгласно раздел X на настоящата Препоръка;

vi), законите и подзаконовите актове по отношение на банки и други финансови институции, които гарантират, че съответните записи и документи ще се съхраняват и предоставят при проверка и разследване;

vii) обществените субсидии, лицензи, обществените поръчки, договори, финансирани чрез официална помощ за развитие, официално подкрепяни експортни кредити, или други обществени облаги, така че предоставянето на същите облаги да може да се отнема като санкция за подкуп в определени случаи, и в съответствие с раздели XI и

XII от настоящата Препоръка;

viii) граждански, търговски и административни закони и подзаконови актове, за борба с чуждестранния подкуп;

ix) международното сътрудничество в наказателното преследване и други правни производства, в съответствие с раздел XIII на тази Препоръка.

Криминализиране на подкупа на чуждестранни длъжностни лица

IV. ПРЕПОРЪЧВА, за да се осигури убедителното и всеобхватно изпълнение на Анти-корупционната конвенция на ОИСР, държавите-членки да вземат изцяло предвид Насоките за добрите практики за изпълнение на конкретните членове на Конвенцията за борба с корупцията на чуждестранни длъжностни лица в международните търговски сделки, както е посочено в Анекс I на настоящия документ, съставляващ неразделна част от настоящата препоръка.

V. ПРЕПОРЪЧВА държавите-страни да преразглеждат периодично своите закони за прилагане на Анти-корупционната конвенция на ОИСР и подхода си относно приложението им, с цел ефективна борба с международния подкуп на чуждестранни длъжностни лица.

VI. ПРЕПОРЪЧВА, с оглед корозивния ефект на малките улесняващи плащания, по-специално по отношение на устойчивото икономическо развитие и върховенството на закона, на държавите-членки следното:

i) да се задължават периодично да преразглеждат своите политики и подход към малките улесняващи плащания, с оглед ефективното справяне с това явление;

ii) да окуражават компаниите да забраняват или ограничават използването на малки плащания посредством програмите и мерките за вътрешно-фирмен контрол на дружеството, етика и лоялност, признавайки, че тези плащания обикновено са незаконни в страните, където са извършени, и следва във всички случаи да бъдат точно отчитани в счетоводните документи на такива дружества.

VII. НАСТОЯТЕЛНО ПРИЗОВАВА всички страни да повишат информираността на длъжностните си лица относно разпоредбите за подкупването и искането на подкупи в тяхната държава с оглед прекратяването на искането и приемането на малки улесняващи

плащания.

Данъчно приспадане

VIII. Настоятелно призовава държавите-членки към:

i) цялостно и своевременно изпълнение на препоръката на Съвета за 2009 по данъчните мерки за по-нататъшна борба с подкупването на чужди длъжностни лица в международните търговски сделки, която препоръчва по-специално държавите-членки и други страни по Конвенцията срещу корупцията на ОИСР изрично да не позволяват данъчното приспадане на подкупи на чуждестранни длъжностни лица, за всички данъчни цели, по ефективен начин и че „съгласно техните правни системи“ те „установяват ефективна правна и административна рамка и осигуряват насоки за улесняване на отчитането от страна на данъчните органи при подозрения за чуждестранен подкуп, произтичащи от изпълнението на задълженията им, пред съответните националните правоохранителни органи “;

ii) оказване на подкрепа за мониторинга, извършван от Комитета по финансови въпроси, както е предвидено в Препоръката на Съвета от 2009 г. за данъчните мерки за по-нататъшна борба с корупцията на чуждестранни длъжностни лица в международните търговски сделки.

Докладване за чуждестранен подкуп

IX. **ПРЕПОРЪЧВА** държавите-страни да осигурят:

i) наличието на лесно достъпни канали за докладване на предполагаеми актове на подкуп на чуждестранни длъжностни лица при международните търговски сделки на правоприлагащите органи, в съответствие с техните правни принципи;

ii) подходящи мерки, за да се улесни докладването от държавни служители, по-специално тези, изпратени в чужбина, пряко или непряко посредством вътрешен механизъм, на правоохранителните органи за предполагаеми актове на подкуп на чужди длъжностни лица при международните търговски сделки, установени в хода на работата им, в съответствие с техните правни принципи;

iii) наличието на подходящи мерки за предпазване от дискриминационни или

дисциплинарни мерки по отношение на служители от публичния или частния сектор, които докладват добросъвестно и при разумни основания на компетентните органи при съмнение за действия по подкупване на чужди длъжностни лица в международните търговски сделки.

Счетоводните изисквания, външния одит, и вътрешния контрол, етика и спазване.

Х. ПРЕПОРЪЧВА на държавите-членки да предприемат необходимите мерки, като се вземе под внимание там където е подходящо индивидуалното състояние на дружеството, включително и неговия размер, вид, правна структура и географския, и промишления сектор на дейност, така че законите, правилата и практиките по отношение на счетоводните изисквания, външния одит, и вътрешния контрол, етика и съответствие да отговарят на следните принципи и се използват напълно с цел предотвратяване и разкриване на подкупването на чужди длъжностни лица в международния бизнес, в зависимост от техните юрисдикционни и други основни правни принципи.

А. Адекватни счетоводни изисквания

i) Държавите-членки, трябва в съответствие с член 8 от Конвенцията на ОИСР за борба с корупцията да предприемат такива мерки, каквито може да се наложат в рамките на своите законови и подзаконови актове, във връзка с воденето на книги и документи, финансови отчети, и счетоводни, и одиторски стандарти, за да се забрани създаването на извънсчетоводни сметки, осъществяването на неосчетоводени или неадекватно осчетоводени транзакции, записване на несъществуващи разходи, вписването на пасиви с неправилна идентифицирана цел, както и използването на фалшиви документи, от дружества, обект на тези закони и подзаконови актове, с цел подкупване на чуждестранни длъжностни лица или прикриването на подкуп;

ii) Държавите-членки следва да изискват от дружествата да разкриват във финансовите си отчети пълната гама от материални задължения;

iii) Държавите-членки, в съответствие с член 8 от Конвенцията на ОИСР за борба с корупцията, трябва да осигурят ефективни, пропорционални и възпиращи граждански, административни и наказателни санкции за такива пропуски и фалшификации по

отношение на книги, записи, сметки и финансови отчети на такива дружества.

Б. Независим външен одит

i) Държавите-членки следва да обмислят дали изискванията им по отношение на дружествата за представяне на външен одит са подходящи;

ii) Държавите-членки и професионалните сдружения трябва да поддържат адекватни стандарти за гарантиране на независимостта на външните одитори, което да им позволява да извършват обективна оценка на отчетите на дружествата, финансовите отчети и вътрешен контрол;

iii) Държавите-членки следва да изискват външният одитор, който разкрива признаци на съмнителен акт на подкуп на чуждестранно длъжностно лице, да може да съобщи за разкритото на управлението и, при необходимост, на корпоративните органи за мониторинг;

iv) Държавите-членки трябва да насърчават предприятията, които получат доклади за предполагаеми актове по подкупване на чужди длъжностни лица от външен одитор да предприемат съответните активни и ефективни действия в отговор;

v) Държавите-членки следва да обмислят изискването външният одитор да докладва за предполагаеми актове на подкупването на чуждестранни длъжностни лица на компетентните, независими от дружеството, органи, като правоприлагачи или регулаторни органи, а държавите, които позволяват такова докладване, следва да гарантират, че одиторите, които правят такива доклади, разумно и добросъвестно, са защитени от правни действия.

С. Вътрешен контрол, етика и лоялност

Държавите-членки трябва да насърчават:

i) компаниите за разработване и приемане на адекватни програми за вътрешен контрол, етика и лоялност или мерки, с цел предотвратяването и разкриването на чуждестранни подкупи, като се вземе предвид Ръководството по добрите практики за вътрешния контрол, етика и лоялност, в приложение II, което е неразделна част от настоящата Препоръка;

ii) бизнес организации и професионални сдружения, при необходимост, в усилията им за насърчаване и подпомагане на предприятията, особено на малките и средни предприятия, в развиващи се програми за вътрешен контрол, етика и лоялност или мерки, с цел предотвратяване и откриване на чуждестранни подкупи, като се вземе предвид Ръководството за добрите практики за вътрешен контрол, етика и лоялност, посочени в приложение II;

iii) ръководствата на дружествата да правят изявления в годишните си отчети или по друг начин публично да оповестяват програмите си за вътрешния контрол, етика и лоялност и съответните мерки, включително тези, които допринасят за предотвратяването и разкриването на подкупи;

iv) създаване на контролни органи за мониторинг, независимо от управлението, като одиторски комитети към съвета на директорите или на надзорния съвет;

v) дружествата да предоставят канали за комуникация и защита на лицата, които не са склонни да нарушават професионалните стандарти или етика по указания или натиск от страна на йерархично по-висшестоящи, както и за лицата, желаещи да докладват добросъвестно и при наличието разумни основания за нарушения на закона или професионалните стандарти и етика, настъпващи в рамките на дружеството, и да насърчат компаниите да предприемат необходимите действия въз основа на тези доклади;

vi) техните правителствени агенции да разглеждат и извършват оценка, там където се отнася до международните търговски сделки, и в зависимост от случая, на програмите за вътрешен контрол, етика и лоялност или съответните мерки в своите решения за предоставяне на обществени облаги, включително публични субсидии, лицензи, договори за обществени поръчки, договори, финансирани от официална помощ за развитие, и официално подкрепяни експортни кредити.

Обществени предимства и облаги, включително обществени поръчки

XI. ПРЕПОРЪЧВА:

i) Нормативната уредба на държавите-членки трябва да позволява на органите да суспендират до съответната степен от конкурс за обществени договори или други обществени предимства, включително договори за обществени поръчки и договори,

финансирани от официална помощ за развитие, предприятията за които е установено, че са подкупили чуждестранни длъжностни лица, в противоречие на националните закони на държавата –членка и до степента, в която държавата санкционира достъпа до обществени поръчки за предприятия, за които е установено, че са подкупили местни държавни служители, тези санкции следва да се прилагат по еднакъв начин по отношение на подкупването на чуждестранни длъжностни лица;¹

ii) В съответствие с Препоръката на Комитета за подпомагане на развитието от 1996 г. по анти-корупционните предложения за предоставяне на двустранна помощ, държавите-членки трябва да изискват анти-корупционни клаузи при двустранно помощно финансиране, да поощряват съответното изпълнение на анти-корупционните клаузи в институциите за международно развитие и да работят в тясно сътрудничество с партньорите в полагане на всякакви усилия за развитие на сътрудничеството по борба с корупцията;²

iii) Държавите-членки следва да подкрепят усилията на Комитета на ОИСР за публично управление за прилагане на принципите, съдържащи се в Препоръката на Съвета от 2008 г. за повишаване на интегритета при обществените поръчки [С (2008) 105], както и да работят за осигуряването на прозрачност при възлагане на обществени поръчки в други международни правителствени организации, като Организацията на обединените нации, Световната търговска организация (СТО), и Европейския съюз, и се насърчават да се придържат към съответните международни стандарти, като например Споразумението на СТО за обществените поръчки.

¹ системи на държавите-страни за прилагане на санкции за подкупване на длъжностни лица вътрешните различават дали определянето на подкуп се основава на осъдителна присъда, обвинителен акт или административна процедура, но във всички случаи се базира на реални доказателства.

² Този параграф обобщава препоръката на КПП, което е адресирано до членовете на КПП само, и адресите на всички членове на ОИСР и в крайна сметка трети страни, които се придържат към препоръката.

Официално подкрепяни експортни кредити

ХІІ. ПРЕПОРЪЧВА:

i), Държавите-страни по анти-корупционната Конвенция на ОИСР, които не са

членове на ОИСР, следва да се придържат към Препоръката на Съвета на ОИСР 2006 по въпросите на корупцията и официално подкрепяните експортни кредити.

ii) Държавите-членки следва да подкрепят усилията на Работната група на ОИСР за експортно кредитиране и кредитни гаранции, за изпълнение и наблюдение на прилагането на принципите, съдържащи се в Препоръката на Съвета на ОИСР 2006 г. по въпросите на корупцията и официално подкрепяните експортни кредити.

Международно сътрудничество

ХІІІ. ПРЕПОРЪЧВА държавите членки, с цел ефективна борба с подкупването на чуждестранни длъжностни лица в международните търговски сделки, в съответствие с техните юрисдикционни и други основни правни принципи, да предприемат следните действия:

i) да се консултират и да си сътрудничат по друг начин с компетентните органи в други държави, и когато е уместно, международни и регионални мрежи по правоприлагане, включващи държави-членки и трети страни, в разследването и други правни производства, свързани с конкретни случаи на такива подкупи, чрез такива средства като обмен на информация, спонтанно или при поискване, предоставяне на доказателства, екстрадиране и идентификация, замразяване, изземване, конфискацията и възстановяване на приходите от подкупване на чуждестранни длъжностни лица;

ii) сериозно да разследват достоверни твърдения за подкуп на чуждестранни длъжностни лица, посочени от международни правителствени организации, като например международни и регионални банки за развитие;

iii) пълноценно да използват съществуващите споразумения и спогодби за взаимна международна правна помощ и когато е необходимо да сключват нови споразумения или договорености за тази цел;

iv) да гарантират, че техните национални законодателства са създали подходяща основа за това сътрудничество, по-специално в съответствие с членове 9 и 10 на Анти-корупционната конвенция на ОИСР;

v) да обмислят начини за улесняване на взаимната правна помощ между страните-

членки и с трети страни в случаите на такива подкупи, включително по отношение на доказателствените прагове за някои държави-членки.

Последващи действия и институционални договорености

XIV. ВЪЗЛАГА на работната група по въпросите на подкупването в международните търговски сделки, да изпълнява действащата програма за систематично проследяване да проверява и насърчава цялостното изпълнение на Анти-корупционната конвенция на ОИСР и тази препоръка, в сътрудничество с Комитета по фискални въпроси, Комисията за подпомагане на развитието, Инвестиционния комитет, Комитета за публично управление, Работната група за експортни кредити и кредитни гаранции, както и други органи на ОИСР, както е уместно. Това проследяване ще включва по-специално:

(i) продължаване на програмата за строг и системен мониторинг на държавите-членки по изпълнението на Анти-корупционната конвенция на ОИСР и тази Препоръка за насърчаване на пълното прилагане на тези инструменти, включително през текущата система на взаимна оценка, когато на свой ред се разглежда всяка държава-членка от работната група по въпросите на подкупите, въз основа на доклад, който ще даде обективна оценка по напредъка на държавата-членка в изпълнение на Анти-корупционната конвенция на ОИСР и тази Препоръка и която ще бъде направена публично достояние;

ii) получаване на съобщения и друга информация, предоставена и от държавите-членки относно органите, които служат като канали за комуникация с цел улесняване на международното сътрудничество в областта на прилагането на Анти-корупционната конвенция на ОИСР и тази Препоръка;

iii) редовно отчитане на мерките, предприети от държавите-членки, по изпълнение на Анти-корупционната конвенция на ОИСР и тази Препоръка, включително и поверителна информация за разследванията и делата;

iv) доброволни срещи на служители от правоприлагащите органи, пряко участващи в законовите действия, свързани с чуждестранни престъпления като подкуп, за да обсъдят най-добрите практики и въпроси от хоризонтален характер, свързани с разследването и наказателното преследване на подкупването на чуждестранни длъжностни лица;

v) преглед на преобладаващите тенденции, проблеми и мерки за противодействие на чуждестранен подкуп, включително чрез работата по типологии и „крос-кънтри” проучвания;

vi), разработване на инструменти и механизми за увеличаване на влиянието на наблюдението и проследяването и повишаване на осведомеността, включително чрез доброволно предаване и публично отчитане на неверителни данни за изпълнение, изследвания и оценки на заплахата от подкуп;

vii) осигуряване на регулярна информация на обществеността за своята работа и дейност, както и изпълнение на Анти-корупционната конвенция на ОИСР и тази Препоръка.

XV. ОТБЕЛЯЗВА задължението на държавите-членки да си сътрудничат тясно в програма за проследяване и последващо изпълнение, в съответствие с член 3 от Конвенцията на Организацията за икономическо сътрудничество и Развитие от 14-ти декември 1960 г., и член 12 от Конвенцията на ОИСР за борба с корупцията.

Сътрудничество с не-членове

XVI. ОТПРАВЯ ПРИЗИВ към трети страни, които са основни износители и чужди инвеститори, да се присъединят и прилагат Конвенцията на ОИСР за борба с корупцията и тази Препоръка и да участват във всички институционални наблюдения и последващи действия или механизъм за изпълнение.

XVII. ВЪЗЛАГА на работната група по въпросите на подкупването в международните търговски сделки да предостави форум за консултации със страните, които все още не са се присъединили, за да се насърчи по-широко участие в Анти-корупционната конвенция на ОИСР и тази Препоръка, както и тяхното проследяване и последващи проверки.

Отношения с международни правителствени и неправителствени организации

XVIII. ПРИКАНВА работната група по въпросите на подкупването в международните търговски сделки, да се консултира и сътрудничи с международните организации и международните финансови институции, работещи в областта на борбата срещу

подкупването на чуждестранни длъжностни лица в международните търговски сделки, и да се консултират редовно с неправителствени организации и представители на бизнес средите, работещи в тази сфера.

Приложение I:

Добра практика и насоки за изпълнение на конкретните разпоредби на Конвенцията за борба с подкупването на чуждестранни длъжностни лица в международните търговски сделки

Вземайки предвид заключенията и препоръките на работната група по въпросите, свързани с корупцията при международните търговски сделки в програмата си за систематични последващи действия за мониторинг и насърчаване на пълното прилагане на Конвенцията на ОИСР за борба с подкупването в международните търговски сделки, съгласно изискванията на член 12 от Конвенцията, добрата практика на пълно прилагане на конкретни членове от Конвенцията се е развила, както следва:

А) Член 1 от Конвенцията на ОИСР за борба с корупцията: Престъпният състав подкуп на чужди длъжностни лица

Член 1 от Анти-корупционната конвенция на ОИСР следва да се прилага по такъв начин, че да не предоставя защита или изключение, там където чуждестранно длъжностно лице се стреми да получи подкуп.

Държавите-членки трябва да предприемат действия по повишаване на обществената осведоменост и да предоставят изрични писмени насоки на обществеността относно действащото законодателство в изпълнение на Анти-корупционната конвенция и коментарите към нея. Държавите-членки трябва да осигурят информация и подходящо обучение за своите държавни служители, изпратени в чужбина по тяхното законодателство за прилагане на Анти-корупционната конвенция на ОИСР за борба с корупцията, така че този персонал да може да предоставя основна информация за своите компании в чужди страни и подходяща помощ, когато такива дружества се сблъскват с искания за даване на подкуп.

Б) Член 2 от Конвенцията на ОИСР за борба с корупцията: Отговорност на юридическите лица

Системите на държавите-членки за отговорност на юридическите лица за подкупване на чужди длъжностни лица при международните търговски сделки, не трябва да ограничават

отговорността им до случаите, в които физическото лице или лицата, извършили престъплението са преследвани или осъдени.

Системите на държавите-страните за отговорността на юридическите лица за подкупване на чуждестранни длъжностни лица в международните търговски сделки следва да приемат един от следните подходи:

А. властническото ниво на лицето, чието поведение ангажира отговорността на юридическото лице, следва да е гъвкаво и да отразява широкото разнообразие от системи по вземане на решения в юридическите лица; или

Б. подходът да е функционално еквивалентен на гореизложеното, въпреки че отговорността на компанията се ангажира единствено от актове на лица, заемащи най-високо управленско ниво, тъй като са обхванати следните случаи:

- когато лице от най-високо управленско ниво предлага, обещава или дава подкуп на чуждестранно длъжностно лице;

- когато лице от най-високо управленско ниво разреши или нареди на лице от по-ниско ниво да предложи, обещае или да даде подкуп на чуждестранно длъжностно лице, и

- лице с най-високо ниво на управленски правомощия не успее да попречи на лице от по-ниско ниво да подкупи чуждестранно длъжностно лице, включително чрез несъумяване да бъде установен надзор върху такова лице или неадекватно изпълнение на програмите за вътрешен контрол, етика и лоялност или съответните мерки.

В) Отговорност за подкуп чрез посредник

Държавите-членки трябва да гарантират съгласно член 1 на Анти-корупционната конвенция на ОИСР и на принципа за функционална еквивалентност в Коментар № 2 към тази конвенция, че юридическото лице не може да избегне отговорността, като използва посредници, включително юридически лица, които да предлагат, обещават или да дават подкуп на чуждестранно длъжностно лице от негово име.

Г) Член 5: Изпълнение

Държавите-членки трябва да следят за гарантиране на това, че разследването и наказателното преследване на подкупването на чуждестранни длъжностни лица в

международните търговски сделки не се влияят от съображения, свързани с националните икономически интереси, потенциалното въздействие върху отношенията с друга държава или самоличността на въвлечените физически или юридически лица, в съответствие с член 5 от Конвенцията на ОИСР за борба с корупцията.

Жалбите за подкупване на чуждестранни длъжностни лица трябва да бъдат сериозно разследвани и надеждните твърдения да бъдат оценявани от компетентните органи.

Държавите-членки трябва да предоставят адекватни ресурси за правоприлагащите органи, така че да се позволи ефективно разследване и наказателно преследване на подкупването на чуждестранни длъжностни лица при международните търговски сделки, като се вземе предвид Коментар 27 към Конвенцията на ОИСР за борба с корупцията.

Приложение II

Ръководство за добри практики по вътрешен контрол, етика и лоялност

Това ръководство за добри практики признава съответните констатации и препоръки на Работната група по въпросите на подкупването в международните търговски сделки и програмата за систематични последващи действия за мониторинг и насърчаване на пълното прилагане на Конвенцията на ОИСР за борба с подкупването в международните търговски сделки (по-долу наричана Конвенция на ОИСР за борба с корупцията); участието на частния сектор и гражданското общество посредством консултациите на Работната група за подкупването при разглеждането на инструментариума на ОИСР за борба с корупцията, както и предишния опит по предотвратяването и разкриването на подкупи в бизнеса от страна на ОИСР, както и на органи на международния частен сектор и гражданското общество.

Въведение

Това ръководство за добри практики (наричана тук по-долу "Ръководството") се отнася до фирмите, с оглед създаването и гарантирането на ефективността на програмите за вътрешен контрол, етика и лоялност или мерките за предотвратяване и разкриване на подкупването на чужди длъжностни лица при международните търговски сделки (по-нататък "чуждестранен подкуп"), както и за бизнес организации и професионални сдружения, които играят съществена роля в подпомагането на компаниите в тези им усилия. Същото потвърждава, че за да бъдат ефективни, тези програми или мерки трябва да бъдат свързани и с цялостните рамки за лоялност на компанията. Предназначено е да служи като неправно обвързващо ръководство на компаниите при създаването на програми за ефективен вътрешен контрол, етика, и лоялност или мерки за предотвратяване и откриване на чуждестранен подкуп.

Настоящото ръководство е гъвкаво и предназначено да бъде адаптирано от компании, по-специално малките и средни предприятия (по-нататък "МСП"), според тяхното индивидуално състояние и обстоятелства, включително и техния размер, вид, правна структура и географските и промишления сектор на опериране, както и компетентност и други основни правни принципи при които те работят.

A) Ръководство за добри практики за компаниите

Трябва да се разработят програми или мерки по ефективен вътрешен контрол, етика и лоялност, за предотвратяване и разкриване на чуждестранен подкуп, въз основа на оценка на риска и справяне с индивидуалните обстоятелства на дружеството, по-специално на риска от чуждестранен подкуп, пред който е изправена компанията (като например географското и разположение и индустриалния сектор на работа). Следва да се извършва наблюдение върху такива обстоятелства и рискове, да бъде извършвана преоценка на същите, адаптация доколкото е необходима за осигуряване на трайната ефективност на програмите на компаниите за вътрешен контрол, етика и лоялност или мерките. Фирмите трябва да обмислят, *между другото*, следните добри практики за осигуряване на програми за ефективен вътрешен контрол, етика и лоялност или мерки за целите на предотвратяването и разкриването на чуждестранен подкуп:

1. силна, ясна и с видима подкрепа и ангажимент от страна на висшестоящото ръководство по отношение на програмите на дружеството за вътрешен контрол, етика и лоялност или мерките за предотвратяване и разкриване на чуждестранен подкуп;
2. ясно изразена и видима фирмена политика, забраняваща чуждестранния подкуп;
3. спазването на тази забрана и свързаните с това програми за вътрешен контрол, етика и лоялност или съответните мерки е задължение на лицата на всички нива в дружеството;
4. контрол и надзор върху програмите за етиката и лоялност и мерките по отношение на чуждестранните подкупи, включително правото да се докладва пряко на независими органи за мониторинг, като вътрешни комисии за одит към съвета на директорите или надзорния съвет, което е задължение на един или повече висши корпоративни служители, с адекватно ниво на автономия на управлението, ресурси и правомощия;
5. програмите за етика и лоялност или мерките за предотвратяване и разкриване на чуждестранни подкупи, приложими спрямо всички директори, ръководители и служители да са приложими към всички директори, служители и работници и административни единици, върху които една компания трябва да има ефективен контрол, включително дъщерните дружества, наред с другото, в следните области:

i) подаръци;

- ii) гостоприемство, забавления и разходи;
- iii) пътувания на клиенти;
- iv) политически принос;
- v) благотворителни дарения и спонсорство;
- vi) ускоряващи плащания, както и
- vii) искане и изнудване;

б. програмите за етика и лоялност или мерките за предотвратяване и разкриване на чуждестранни подкупи, в подчинение на договореностите, спрямо трети страни като агенти и други посредници, консултанти, представители, дистрибутори, изпълнители и доставчици, консорциуми, както и партньори на смесени дружества (тук по-долу наречени "бизнес партньори "), включително, *наред с другото*, следните основни елементи:

i) надлежно документиращи, основани на дължимото усърдие, свързано с наемане, както и съответния и подходящ и редовен надзор на бизнес партньори;

ii) информиране на бизнес партньори за ангажимента на компанията да спазва законите за забрани срещу чуждестранни подкуп, и на етиката на дружеството и спазването на програмата или на мерките за предотвратяване и разкриване на такива подкупи и

iii) търсене на взаимна ангажираност от бизнес партньори.

7. Система от финансови и счетоводни процедури, включително и система за вътрешен контрол, обоснована за осигуряване на поддържането на безпристрастни и точни книги, документи и сметки, за да се гарантира, че същите не могат да бъдат използвани с цел подкуп на чуждо длъжностно лице и прикриване на такъв подкуп;

8. Мерки, предназначени за осигуряване на периодична комуникация, обучение и документиране на всички нива на фирмата, за етика на дружеството и спазването на програмата или на мерките по отношение на чуждестранните подкупи, както и, когато е необходимо, за дъщерни дружества;

9. Подходящи мерки за насърчаване и осигуряване на положителна подкрепа за спазване на програмите за етика и лоялност и мерките срещу чуждестранния подкуп, на всички нива на дружеството;

10. Подходящи дисциплинарни процедури, които да се насочат, наред с други неща, към нарушения на всички нива на компанията, на законите срещу външния подкуп, и на дружеството, етиката и спазването на програмата или на мерките по отношение на чуждестранния (външния) подкуп;

11. Ефективни мерки за:

i) Осигуряване на насоки и съвети на директори, служители и работници, и когато е уместно, на бизнес партньори, за приложението на програмите на дружеството за етика и лоялност или съответните мерки, включително, когато те се нуждаят спешно от съвет в трудни ситуации под чуждестранна юрисдикция;

ii) Вътрешно и където е възможно поверително докладване от директори, служители и работници, и където е приложимо бизнес партньори и осигуряване на тяхната защита, които не желаят да нарушават професионалните стандарти или етиката по указания или натиск от горестоящите началници, както и за директори, служители и работници, и където е приложимо бизнес партньори, готови да докладват добронамерено и на базата на разумни доводи нарушения на закона или професионални стандарти или етика, състояли се в рамките на дружеството; и

iii) предприемане на подходящи действия в отговор на тези доклади;

12. Периодични прегледи на програмите за етика и лоялност или на съответните мерки, с оглед оценка и подобряване на тяхната ефективност при предотвратяване и откриване на подкуп на чуждо длъжностно лице, като се вземе предвид съответните новости в тази област, както и развитието на международните и промишлените стандарти.

Б) Действия на бизнес организации и професионални сдружения

Бизнес организациите и професионалните сдружения могат да играят съществена роля в подпомагането на предприятията, особено на малките и средни предприятия, в развитието на програми за ефективен вътрешен контрол, етика и лоялност или съответните мерки с цел предотвратяване и разкриване на подкуп на чуждо длъжностно лице. Такава помощ може да включва, *наред с другото*:

1. разпространяване на информация относно подкупа на чуждо длъжностно лице, включително по отношение на съответното развитие в международни и регионални

форуми, както и достъп до съответните бази с данни;

2. провеждане на обучения, превенция, дължима грижа, и други налични инструменти за лоялност;

3. предоставянето на общи насоки за полагане на дължимата грижа и

4. предоставянето на общи насоки и подкрепа на съпротивата срещу изнудване или искане на подкупи.

**Препоръка на Съвета относно данъчните мерки за по-нататъшна борба с
подкупването на чуждестранни длъжностни лица в международните търговски
сделки**

Приета от Съвета на 25-ти май 2009г.

СЪВЕТЪТ,

Като взе предвид член 5, б) от Конвенцията за Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) от 14 декември 1960 г.;

Като взе предвид Препоръката на Съвета относно възможността за данъчно приспадане на подкупи на чуждестранни служители до общественото мнение [С (96) 27/FINAL] (наричана тук по-долу "Препоръка от 1996"), към която следва настоящата препоръка;

Като взе предвид Ревизираната препоръка на Съвета по въпросите на корупцията при международните търговски сделки [С (97) 123/FINAL];

Като взе предвид Конвенцията за борбата с подкупването на чужди длъжностни лица при международните търговски сделки, по които всички членове на ОИСР и осем не-членове са страни, като в момента на приемането на настоящата препоръка (по-нататък наречена "Анти-корупционната конвенция" на ОИСР) ;

Като взеха предвид Коментарите на Анти-корупционната конвенция" на ОИСР;

Като взе предвид препоръката на Съвета относно примерната данъчна конвенция за доходите и капитала (по-нататък наречена "примерната данъчна конвенция на ОИСР") [С (97) 195/FINAL];

Приветствайки Конвенцията на ООН срещу корупцията, по която най-много държави Анти-корупционната конвенция на ОИСР са членки, и по-специално към член 12.4, който предвижда, че "Всяка държава-участничка трябва да забранява данъчното приспадане на разходи съставляващи подкупи".

Като се има предвид, че Препоръката от 1996 е имала важно въздействие в рамките на и извън ОИСР, както и че вече са предприети значителни стъпки от правителствата, частния сектор и неправителствени организации, за борба с подкупването на чужди/външни длъжностни лица, но проблемът все още продължава да се шири и да налага засилени мерки;

Като се има предвид, че изрично законодателство недопускащо възможността за приспадане на подкупи увеличава общата информираност в бизнес средите относно незаконността на подкупа на чуждестранни длъжностни лица и в рамките на данъчната администрация на необходимостта да се открие и забраната на данъчния кредит за плащания на подкупи на чужди длъжностни лица, и

Като се има предвид, че споделянето на информация от страна на данъчните органи с други правоохранителни органи, може да бъде важен инструмент за разкриване и разследване на престъпления свързани с транс-национални подкупи;

По предложение на Комитета за фискална политика и на Инвестиционния комитет;

I. Отправя следните препоръки:

(i) Държавите-членки и други страни в Анти-корупционната конвенция на ОИСР изрично да не позволят данъчното приспадане на подкупи на чуждестранни длъжностни лица, за всички данъчни цели, по ефективен начин. Такава забрана следва да се създаде със закон или с други задължителни средства с еквивалентен ефект, като например:

- забрана за данъчно приспадане на подкупи на чуждестранни длъжностни лица;
- забрана за данъчно приспадане на всякакви подкупи или разходи, направени в подкрепа на корупционно поведение, в нарушение на наказателното право или на други закони на държавата-членка по Анти-корупционната конвенция на ОИСР.

Отказът на данъчно приспадане не зависи от започването на разследване от страна на правоприлагащите органи или от наличието на съдебно производство.

(ii) Всяка държава-членка на ОИСР и други страни по Конвенцията на ОИСР за борба с корупцията следва периодично да проверява ефективността на своята правна, административна и политически рамка, както и практиките за недопускане на данъчното приспадане на подкупи на чужди длъжностни лица. Тези прегледи следва да оценяват дали са осигурени адекватни указания за данъкоплатците и данъчните власти по отношение на вида на разходите, които се считат за подкупи на чужди длъжностни лица, както и дали такива подкупи се разкриват ефективно от данъчните органи.

(iii) Държавите-членки и други страни по Анти-корупционната конвенция на ОИСР да включват в своите двустранни данъчни договорености, опционната формулировка от

параграф 12.3 от Коментара на член 26 от Примерната данъчна конвенция на ОИСР която позволява "Споделянето на данъчна информация от страна на данъчните органи с други правоприлагащи органи и съдебните органи по определени приоритети въпроси (например за борба с прането на пари, корупцията, финансиране на тероризма") и гласи следното:

"Независимо от горното, информацията, получена от едната договаряща държава, може да се използва и за други цели, когато използването на такава информация е разрешено съгласно законодателствата и на двете държави и на компетентния орган на предоставящата членка разреши това използване."

II. Също така ПРЕПОРЪЧВА държавите-страни и други страни по Анти-корупционната конвенция на ОИСР, в съответствие с техните правни системи, да създадат ефективна правна и административна рамка и да предоставят указания за улесняване на докладването от страна на данъчните органи до съответните национални органи по правоприлагане при съмнения за даване на подкуп на чуждо длъжностно лице, възникнали при изпълнението на задълженията им.

III. ПРИКАНВА не-членове, които все още не са страни по Конвенцията на ОИСР за борба с подкупването да прилагат настоящата препоръка в най-голямата възможна степен.

IV. ВЪЗЛАГА на Комитета по фискални въпроси заедно с Инвестиционния комитет да следят за изпълнението на препоръката и да го популяризират в контекста на контактите с не-членове и да докладват на Съвета по целесъобразност.

Препоръка на Съвета по въпросите на корупцията и официално подкрепяните експортни кредити

Приета от Съвета на 14-ти декември 2006

СЪВЕТЪТ

Като взе предвид Конвенцията на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие от 14-ти декември 1960 и по-специално на член 5, буква б) от нея;

Като взе предвид Конвенцията за борбата с подкупването на чуждестранни служители при международните търговски сделки (по-нататък наречена Анти-корупционната конвенция) и на Ревизираната препоръка от 1997 на Съвета относно борбата с корупцията при международните търговски сделки [С (97) 123] (наричана по-долу Препоръка 1997);

Като взе предвид Документа за действие срещу корупцията и Официално подкрепяните экспортни кредити 206;

Като се има предвид, че борбата срещу корупцията при международните търговски сделки е приоритетен въпрос и че Работната група за экспортни кредити и кредитни гаранции е подходящият форум за осигуряване на изпълнението на Анти-корупционната конвенция от 1997 г. и Препоръката по отношение на международните търговски сделки, ползващи се от официална подкрепа за експортно кредитиране;

Отбелязвайки, че прилагането от страна на Членовете на мерките, посочени в § 2, по никакъв начин не намалява отговорността на износителя и други страни по сделки, ползващи се от официална подкрепа за: (i) в съответствие с всички приложими закони и подзаконови актове, включително и националните разпоредби за борба с подкупването на чуждестранни длъжностни лица при международните търговски сделки, или (ii) да предоставят правилно описание на сделката, за която се иска помощ, включително всички съответни плащания;

По предложение на работната група за экспортни кредити и кредитни гаранции (по-нататък наречена ЕКГ):

1. ПРЕПОРЪЧВА на членовете си да предприемат подходящи мерки, за да възпрат подкупите¹ в международните търговски сделки, ползващи се от официална подкрепа на

експортни кредити, в съответствие с правната система на всяка държава-членка и характера на експортния кредит² и не накърняват правото на която и да било от страните, която не е отговорна за незаконни плащания, включително:

а) информиране на износителите и когато е уместно, заявителите, поискали помощ за правните последици от подкупите при международните търговски сделки, съгласно националното си правна система, включително техните национални закони, които забраняват подкупа и насърчават развиването, прилагането и документирането на подходящи системи за контрол на управлението във връзка с борбата с корупцията.

¹ Така както е определено в Анти-корупционната конвенция.

² Известно е, че не всички продукти за експортни кредити са благоприятни за единно прилагане на препоръката. Например, по краткосрочен цялостен оборот и застрахователни полици на експортен кредит на много купувачи, членовете могат, когато е уместно, да прилагат Препоръката за кредитна политика по износа по-скоро, отколкото на база сделка.

б) да се изисква от износителите и, там където е уместно, заявителите, осигуряване на ангажимент/ декларация, че нито те нито който и да било действащ от тяхно име, в качеството си на агент, не е ангажиран с или няма да се ангажира с подкуп в сделката.

в) да се проверява и отбелязва дали износителите и, когато е уместно, заявителите са включени в публично достъпни списъци на следните международни финансови институции: Групата на Световната банка, Африканска банка за развитие, Азиатска банка за развитие, Европейска банка за възстановяване и развитие и Интер-Американ Дивелъпмънт Банк /Междуамериканска банка за развитие/³.

г) да се изисква от износителите и, когато е уместно, заявителите, да се обяви дали те или някой друг, действащ от тяхно име, не е с обвинение пред национален съд, или в рамките на петгодишен период, предшестващ жалбата, не е бил осъдени от национален съд или обект на еквивалентни национални административни мерки за нарушение на законите срещу подкупването на чуждестранни длъжностни лица от дадена държава.

д) да се изисква от износителите и когато е уместно, заявителите, да разкриват при поискване: (i) самоличността на лицата, които действат от тяхно име във връзка със сделката, и (ii) размера и целта на комисионни и платени такси, или договореното за

заплащане на такива лица.

е) предприемане на повишено усърдие, ако (i) износителите, и когато е уместно, заявителите, присъстват в публично достъпни списъци на лишаване от право на участие на някоя от международните финансови институции, посочени по горе във в) или (ii) стане известно на съответната държава-членка, че срещу износители и, когато е уместно кандидати или лица, действащи от тяхно име във връзка със сделката, е повдигнато обвинение пред национален съд, или в рамките на пет години преди кандидатстването, са били осъдени в национален съд или са били обект на еквивалентни национални административни мерки за нарушение на законите срещу подкупването на чужди длъжностни лица в някоя държава, или (iii) държавата-членка има основание да смята, че при сделката е бил извършен подкуп.

ж) В случай на осъдителна присъда от национален съд или налагане на еквивалентни национални административни мерки за нарушение на законите срещу подкупването на чужди длъжностни лица от дадена държава, в рамките на петгодишния период, да се проверява дали съответните вътрешни коригиращи и превантивни мерки⁴ са били взети, поддържани и документирани.

³ Прилагането на параграф 1, в), може да бъдат под формата на самостоятелна декларация от износителя и когато е уместно, заявителите, за това дали те са регистрирани на обществено достъпни IFI списъци за изключване от международните финансови институции.

⁴ Такива мерки могат да включват: вместо лицата, които са участвали в подкуп, за приемане на подходящи системи за борба с подкупите за контрол на управлението, подаване на одит и вземане на резултатите от тези периодични одитни проверки на разположение.

з) разработване и прилагане на процедури, които да разкриват пред техните правоприлагащи органи отделни случаи при които са налични надеждни доказателства⁵ за подкупване, в случай, че подобни процедури не са вече налице.

и) Ако има достоверни доказателства във всеки един момент, че има намесен подкуп при възлагане или изпълнение на договор за износ, незабавно да се уведомяват правоприлагащите органи.

к) Ако преди предоставянето на кредит, покритие или друга помощ да е било одобрено,

има достоверни доказателства, че при предоставянето или изпълнението на договор за износ е имало подкупване, да се суспендира одобрението на молбата през време на процеса на дължимата проверка. Ако от проверката се заключи, че е имало даване на подкупи в сделката, държавата-членка трябва да откаже одобрението на кредит, покритие или друга помощ.

к) ако, след одобрението на кредит, застраховка или друга подкрепа, бъде доказано даване на подкупи, да се вземат необходимите мерки, като например отказ от плащане, обезщетение или възстановяване на суми.

2. **Възлага** на ЕКГ да продължи да:

а) Обменя информация за това как Анти-корупционната конвенция и Препоръката от 1997 са взети под внимание в националните официални системи за експортно кредитиране.

б) Съпоставя и състави карта на обменената информация с оглед на по-нататъшни стъпки за борба с корупцията, във връзка с официално подкрепяните експортни кредити.

в) Обменя мнения с подходящи заинтересовани страни.

3. **ПРИКАНВА** страните по Анти-корупционната конвенция, които не са членове на ОИСР да се придържат към тази Препоръка.

⁵ За целите на настоящата Препоръка, достоверно доказателство е това за качество, което след критичен анализ, съдът ще намери за разумно и с достатъчно основания, на които да се базира на решение по въпроса, ако не са предоставени насрещни доказателства.

Препоръка на Комитета за подпомагане на развитието за анти-корупционните предложения за двустранно оказване на помощ

Препоръка одобрена от Комитета за подпомагане на развитието на неговата среща на високо равнище, 6-7 май 1996г

1. Членовете на КПП / Комитета за подпомагане на развитието/ споделят своята загриженост относно корупцията:

- Тя подкопава доброто управление.

- Тя води до загуба на оскъдните ресурси за развитие, независимо дали е от помощ или от други публични или частни източници, с много по-широко обхватни последици за цялата икономика.

- Тя подкопава доверието и обществената подкрепа за сътрудничество за развитие и влошава репутацията и усилията на всички, които работят в подкрепа на устойчивото развитие.

- Тя компрометира откритото и прозрачно съревнование, базирано на цена и качество.

2. Поради това КПП твърдо подкрепя необходимостта от борба срещу корупцията чрез ефективна забрана, координирана в една многостранна рамка, за осигуряване на хармонизирано прилагане. Също така са необходими други значими и конкретни мерки за осигуряването на прозрачност, отчетност и почтеност в използването на публични средства в националните системи на членовете на КПП и тези на страните-партньори, които все повече са загрижени за този проблем.

3. В усилията си за овладяване на корупцията, КПП признава, че могат да съществуват възможности за корупционни практики при предоставянето на помощи за финансиране на обществени поръчки. Заедно с другите усилия за справяне с корупцията, КПП изразява твърдото си намерение да работи за премахване на корупцията при предоставянето на финансова помощ.

4. Поради това КПП препоръчва на Членовете си да въведат или да изискват антикорупционни разпоредби по отношение на двустранна помощ за развитие при

обществените поръчки. Тази работа трябва да се извършва в съответствие с други дейности, предприемани в ОИСР и на други места по отношение на премахването на корупцията, и в сътрудничество със страните-получателки. КПП също препоръчва на своите членове да работят за гарантиране на правилното прилагане на разпоредбите за борба с корупцията и да привличат вниманието на международните институции за развитие, към които принадлежат, значението на правилното прилагане на анти-корупционните разпоредби, предвидени в техните правила за работа.

5. КПП ще следи за ефекта от даденото в тази препоръка в рамките на една година.

6. Членовете на КПП ще работят в тясно сътрудничество с партньорите за развитие за борба с корупцията, във всички усилия за развитие на сътрудничеството.

Насоки на ОИСР за мултинационалните предприятия - Раздел VII

VII. Борба с подкупите, искане и принуждаване за даване на подкуп.

Предприятията не трябва, нито пряко нито косвено, да предлагат, обещават, дават или да искат подкуп или друга недължима облага, за да получат или запазят бизнес или друго наследващо им се предимство. Предприятията също така не трябва да се поддават на искания или изнудвания за даване на подкупи. Предприятията в частност трябва:

1. Да не предлагат, обещават или дават недължими имуществени или каквито и да е други облаги на длъжностни лица или на служители на техни бизнес партньори. Също така, предприятията не трябва да искат, да се съгласяват или да приемат недължими имуществени или каквито и да е други облаги от длъжностни лица или на служители на техни бизнес партньори. Предприятията не трябва да използват трети лица, като например техни агенти или други посредници, консултанти, представители, дистрибутори, консорциуми, съдоговорители, доставчици или joint venture партньори за предоставянето на недължими имуществени или каквито и да е други облаги на длъжностни лица, служители на техни бизнес партньори или на техни роднини или съдружници.

2. Да разработят и приемат адекватни програми за вътрешен контрол, етика и лоялност или мерки за превенция и разкриване на подкупи, които да се базират на оценка на риска по отношение на съответните обстоятелства в даденото предприятие и в частност, рисковете от подкупване, с които се сблъсква предприятието (като например географското положение или промишления сектор). Тези програми за вътрешен контрол, етика и лоялност или мерки трябва да включват система от финансови и счетоводни процедури, включително система за вътрешен контрол, проектирана по начин, че да позволи воденето на честна и точна счетоводна документация, за да се гарантира, че те не могат да бъдат използвани за целите на подкупването или прикриването на подкупи. Подобни обстоятелства и рискове от подкупване следва да бъдат редовно наблюдавани и ревизирани, с оглед осигуряване това програмите и мерките да са ефективни, да продължат да бъдат ефективни и за в бъдеще и да намаляват риска от това компаниите да станат съучастници в подкупване, искане или изнудване за даване на подкуп.

3. Да забранят или обезкуражат в своите програми за вътрешен контрол, етика и

лоялност или мерки, използването на малки ускоряващи плащания (рушвети), които са по принцип забранени в държавата, в която се дават, а когато се правят подобни плащания, да ги описват точно в своите счетоводни книжа.

4. Да се убедят, вземайки предвид съответните рискове от подкупване, с които се сблъсква даденото предприятие, че положената от тях дължима грижа е добре документирана, да осигурят редовния мониторинг на техните агенти, както и че възнаграждението на тези агенти е подходящо и само за легитимни услуги. Където е необходимо следва да се поддържа и да се предоставя на компетентните органи, съгласно съответните правила за достъп, списък на агентите, които участват в транзакциите до публични органи или държавни и общински предприятия.

5. Да осигурят прозрачността на дейността си по борба с подкупването, искането или изнудването за даване на подкупи. Мерките могат да включват публичността на техния ангажимент срещу подкупването, искането или изнудването за даване на подкупи, разкриването на тяхната система за управление и приетите от предприятието програми за вътрешен контрол, етика и лоялност или мерки.

6. Да повишават осведомеността и спазването от служителите/работниците си на програмите за вътрешен контрол, етика и лоялност или мерките срещу подкупването, искането или изнудването за даване на подкупи посредством подходящо разпространение на тези политики, програми или мерки и чрез програми за обучение или дисциплинарни процедури.

7. Да не извършват нелегални плащания до кандидати за публични служби или политически партии или други политически организации. Политическите плащания следва да са напълно съобразени с изискванията за публичността им и да се докладват до ръководството на предприятието.